

Penguen ve Fok

Jane MEADOW

Penguen ve Fok

Jane MEADOW

Pip, siyah sırtlı, beyaz göbekli ve parlak mavi gözlü küçük bir penguen yavrusuydu. Büyükannesinin ördüğü küçük kırmızı bir atkı takıyordu. Pip, penguen ailesiyle birlikte kayalık bir kıyıda yaşıyordu. Yüksek bir kayanın üstüne çıkıp uçsuz bucaksız, buzlu denize bakmayı çok severdi. "Bir gün ufkun ötesinde ne olduğunu göreceğim," diye cıvıladı.

Bir sabah gökyüzü karardı ve rüzgâr uğuldamaya başladı. Büyük bir kar fırtınası kıyıya yayıldı, karı her yöne savurdu. Pip atkısına sıkıca tutundu ama rüzgâr çok güçlüydü. Onu havalandırıp ailesinden çok çok uzaklara taşıdı. "İmdat!" diye seslendi ama rüzgâr daha da sert esti.

Fırtına sonunda durduğunda Pip kendini yabancı, karlı bir kumsalda buldu. Tamamen yalnızdı. Kayalar farklı görünüyordu ve deniz sessizdi. Pip biraz korktu. "Neredeyim?" diye merak etti. "Eve dönüş yolunu nasıl bulacağım?" Kırmızı atkısını daha sıkı sardı ve yardım aramak için etrafına bakındı.

Tam o sırada buzlu sudan genç bir fok yavrusu fırladı. Gri tüyleri benekliydi ve mavi bir boyun bağı takıyordu. "Merhaba!" dedi fok. "Ben Sammy. Kayıp mısın?" Pip başını salladı. "Ben Pip. Fırtına beni ailemden uzaklaştırdı." Sammy gülümsedi. "Endişelenme. Ben de savruldu. Belki birbirimize yardım edebiliriz."

Pip ve Sammy karlı kumsalda oturup konuştular. Pip, Sammy'ye yüksek buz dağları ve gürültülü penguen kolonisiyle dolu evini anlattı. Sammy de Pip'e bol balıklı ve dost foklarla dolu, sıcacık bir koy olan evini anlattı. "Ama hangi yöne gideceğimi bilmiyorum," dedi Sammy. "Her şey aynı görünüyor." Pip etrafına baktı ve derin derin düşündü.

Pip yüksek bir kayaya tırmandı ve parmak uçlarında durdu. Suyun çok ötesine baktı. "Çizme şeklinde büyük bir buz dağı görüyorum!" diye aşağıya seslendi. "Onun ötesinde de bir sıra koyu kaya var." Sammy etkilenmişti. "Keskin gözlerin var, Pip!" dedi. "Ben buzlu suda yüzüp balık bulabilirim ama uzağı göremem. İyi bir takım oluyoruz!"

Sammy suya daldı ve daireler çizerek yüzdü. "Su soğuk ama ben alışkınım," dedi. "Sırtıma atla, Pip. Seni körfezin karşısına taşıyım." Pip, Sammy'nin pürüzsüz tüylerine sıkıca tutundu. Sammy hızlı ve güçlü yüzdü. Pip ileriye bakmaya devam etti. "Biraz sola!" diye bağırdı. "Üstü karlı büyük bir kaya görüyorum!"

Uzun süre yol aldılar. Bazen Sammy yüzdü, bazen Pip buzun üstünde yürüdü. Sammy yorulduğunda Pip dinlenecek güvenli bir yer buldu. Pip üşüdüğünde Sammy sıcak yüzgeçlerini ona sardı. Hikâyeler paylaşıp güldüler. "Sen cesursun, Sammy," dedi Pip. "Sen de akıllısın, Pip," dedi Sammy. "Birlikte eve döneceğiz."

Bir gn geniř, buzlu bir kanala geldiler. Su, yzen buz paralarıyla doluydu. "Bu zor grnyor," dedi Sammy. "Ama iinden yzebilirim. Sıkı tutun!" Pip, Sammy'nin sırtına tırmandı. Sammy buz paralarının arasında zikzak izerek dikkatli ve hızlı ilerledi. Pip tehlikeyi gzledi. "Bu taraftan!" diye bağırdı. "İleride açık bir yol var!"

Günler sonra Pip tanıdık bir şey gördü. "O buz dağı!" diye haykırdı. "Çizme şeklinde! Bu benim evimin yakınında!" Sammy daha hızlı yüzdü. Kısa süre sonra penguenlerle dolu kayalık bir kıyı gördüler. Pip'in ailesi oradaydı, bekliyordu. "Pip!" diye seslendiler. "Güvendesin!" Pip annesine ve babasına sarıldı, sonra Sammy'ye döndü. "Beni kurtardın," dedi.

Ama Sammy üzgün görünüyordu. "Senin adına sevindim, Pip, ama hâlâ koyuma giden yolu bilmiyorum. Çok uzun zamandır buralardan uzağım." Pip gülümsedi. "Endişelenme, Sammy. Sana yardım edeceğim. Hatırlasana, keskin gözlerim var. Evini birlikte bulacağız." Pip yüksek bir kayaya tırmandı ve denizin çok ötesine baktı. "Balık şeklinde büyük bir kayanın olduğu bir koy görüyorum!"

Pip ve Sammy yeniden yola çıktılar. Bu kez Pip yol gösterdi. "Balık kayanın orada sağa dön!" diye bağırdı. Sammy buzlu suda yüzdü ve Pip ona yol gösterdi. Sonunda foklarla dolu sıcacık bir koya vardılar. Sammy'nin ailesi onu karşılamaya koştu. "Sammy! Döndün!" diye havladılar. Sammy, Pip'i herkesle tanıştırdı. "Bu arkadaşım Pip. Eve dönüş yolumu bulmama yardım etti."

Foklar Pip'i alkışladılar. Balık ve kartoplarıyla büyük bir parti verdiler. Pip ve Sammy güneş batana kadar oynadılar. Ertesi sabah Pip kendi ailesine dönmek için ayrılmak zorundaydı. "Seni özleyeceğim," dedi Sammy. "Ben de seni özleyeceğim," dedi Pip. "Ama yine buluşabiliriz. Her kış bu kumsala gelip oynayabiliriz."

Sammy başını salladı. "Söz veriyorum," dedi. "Her kış burada olacağım." Pip de söz verdi. Vedalaşmak için sarıldılar. Pip paytak paytak ailesine döndü, Sammy denize daldı. Pip yürürken arkadaşını düşündü. Birlikte çalışmanın onları harika bir takım yaptığını biliyordu. Ve dostluğun her şeyden güzel olduğunu biliyordu.

Kış yine geldi ve Pip buluşma kumsalına paytak paytak yürüdü. Sammy çoktan oradaydı, kocaman bir gülümsemeye bekliyordu. "Geldin!" dedi Sammy. "Elbette!" dedi Pip. Bütün günü birlikte geçirdiler; yüzdüler, oynadılar ve hikâyeler anlattılar. Ve ondan sonraki her kış, tıpkı söz verdikleri gibi yine buluştular. Dostlukları her yıl daha da güçlendi.

Pip ve Sammy, birbirlerine yardım etmenin ömür boyu dostluklar kurduğunu öğrendiler. Pip'in keskin gözleri ve Sammy'nin güçlü yüzüşü onları kusursuz bir takım yaptı. Birlikte çalıştıkları için eve dönüş yolunu buldular. Ve ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, her zaman arkadaş kalacaklarını biliyorlardı. İşte bu, takım çalışmasının en güzel türüdür.